

คำวินิจฉัยของ นายปรีชา เถลิมาณิชย์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๓๗ - ๓๘/๒๕๕๕

วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๐/๔๖ และมาตรา ๕๐/๕๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘ หรือไม่

ศาลล้มละลายกลางส่งคำโต้แย้งของเจ้าหนี้ในคดีล้มละลาย (ฟื้นฟูกิจการ) รวม ๓ คำร้อง เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖๔

คำร้องที่หนึ่ง เป็นคำร้องในคดีของศาลล้มละลายกลาง คดีล้มละลาย (ฟื้นฟูกิจการ) หมายเลขแดงที่ ๖๕๘/๒๕๕๓ บริษัท บิ๊ก ดีเวลลอปเมนท์ จำกัด ลูกหนี้ผู้ร้องขอ เนื่องจากลูกหนี้ผู้ร้องขอซึ่งประกอบธุรกิจประเภทกิจการค้าและพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ประสบปัญหาด้านการเงิน และมีหนี้สินล้นพ้นตัวเพราะมีสินทรัพย์ไม่พอกับหนี้สิน โดยมีหนี้สินเป็นจำนวนแน่นอนไม่ต่ำกว่า ๒,๓๖๒,๕๓๑,๒๐๑.๐๓ บาท ลูกหนี้จึงยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการของบริษัท บิ๊ก ดีเวลลอปเมนท์ จำกัด ต่อศาลล้มละลายกลางเพื่อที่จะดำเนินกิจการต่อไป และขำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ได้ตามระยะเวลาที่แผนกำหนด ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๓ ให้ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ โดยตั้งบริษัท บิ๊ก ดีเวลลอปเมนท์ แพลนเนอร์ จำกัด เป็นผู้ทำแผน

ก่อนที่ศาลล้มละลายกลางจะมีคำสั่งเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบด้วยแผน ผู้ร้อง คือนางเพ็ญพร งามไพโรจน์พิบูลย์ เจ้าหนี้รายที่ ๒๘๖ โดยนายวิระชัย แทนจิรวัดนา ผู้รับมอบอำนาจได้ยื่นคำร้องคัดค้านแผนและโต้แย้งว่า พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๐/๔๖ และมาตรา ๕๐/๕๘ มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘ สรุปใจความตามคำร้องได้ว่า

พระราชบัญญัติล้มละลาย ในส่วนของการฟื้นฟูกิจการมีการตราขึ้นบังคับใช้ภายหลังรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันบังคับใช้แล้ว และมีบางส่วนที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ กล่าวคือ ตามมาตรา ๕๐/๔๖ หากเจ้าหนี้รายใดหรือกลุ่มใดมีมูลหนี้จำนวนมากพอ มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีอำนาจต่อรองก็สามารถลงมติยอมรับแผนหรือไม่ก็ได้ ขณะเดียวกันเจ้าหนี้ที่เป็นกลุ่มซื้อบ้านถึงแม้จะมีจำนวนหลายร้อยคนก็ตามแต่มีจำนวนมูลหนี้ไม่มากและมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมด้อยกว่า ไม่สามารถคัดค้านหรือแก้ไขแผน

ให้เป็นธรรมต่อเจ้าหนี้กลุ่มนี้ได้ ทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมและไม่เสมอภาคกันในการลงมติ และเปิดช่องว่างของกฎหมายให้เลือกปฏิบัติได้ ขึ้นอยู่กับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม นอกจากนี้ มาตรา ๕๐/๕๘ เป็นการจำกัดอำนาจของศาลให้ต้องพิจารณาปรับแผน หากแผนเข้าเงื่อนไขตามที่พระราชบัญญัติล้มละลายกำหนด อันเป็นการจำกัดดุลยพินิจของศาลที่ไม่อาจจะพิจารณาให้เกิดความเป็นธรรมแก่เจ้าหนี้ส่วนใหญ่ แต่มีมูลหนี้น้อยกว่าและไม่มีอำนาจทางเศรษฐกิจที่จะต่อรองกับผู้ทำแผนได้น่าจะถือว่าเป็นกฎหมายที่ขัดต่อความสงบสุขของประชาชน ทั้งที่ศาลเห็นแล้วว่าไม่เป็นธรรมต่อเจ้าหนี้บางกลุ่ม แต่ต้องเห็นชอบด้วยแผนเพราะได้ผ่านการลงมติจากเจ้าหนี้ที่มีมูลหนี้มากกว่า กระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้เกี่ยวกับการประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผนโดยเฉพาะการลงมติรับแผนและการพิจารณาแผนของศาลจึงขัดต่อรัฐธรรมนูญ

บริษัท บิ๊ก ดีเวลลอปเม้นท์ แพลนเนอร์ จำกัด ผู้ทำแผน คัดค้านว่าคำโต้แย้งดังกล่าวของผู้ร้องซึ่งเป็นเจ้าหนี้ในคดีของศาลล้มละลายกลาง เป็นคำโต้แย้งที่ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย พระราชบัญญัติล้มละลายไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

คำร้องที่สอง เป็นคำร้องในคดีของศาลล้มละลายกลาง คดีล้มละลาย (ฟื้นฟูกิจการ) หมายเลขแดงที่ พ. ๒๗/๒๕๕๓ บริษัท ไทยบาวเออร์ จำกัด ผู้ร้องขอ เนื่องจากลูกหนี้ผู้ร้องขอซึ่งประกอบธุรกิจประเภทรับเหมาก่อสร้างงานเจาะเสาเข็มเกิดสภาพขาดสภาพคล่องทางการเงินและมีภาระหนี้สินเงินกู้เป็นจำนวนมาก จนกระทั่งมีหนี้สินล้นพ้นตัว เพราะมีสินทรัพย์ไม่พอกับหนี้สิน โดยมีหนี้สินเป็นจำนวนแน่นอนไม่ต่ำกว่า ๓,๕๔๕,๘๓๕,๗๓๐.๑๒ บาท ลูกหนี้จึงยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการของบริษัท ไทยบาวเออร์ จำกัด ต่อศาลล้มละลายกลาง เพื่อที่จะดำเนินธุรกิจต่อไปและคาดว่าจะมีรายได้นำกลับมาชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ได้ทั้งหมด ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ให้ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้โดยตั้งนายไมเคิล ไบรอัน ซิงค์คินสัน เป็นผู้ทำแผน

ก่อนที่ศาลล้มละลายกลางจะมีคำสั่งเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบด้วยแผน ผู้ร้องกับพวกรวม ๔ ราย คือ บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน) เจ้าหนี้รายที่ ๓๘ บริษัท ทีพีไอ คอนกรีต จำกัด เจ้าหนี้รายที่ ๓๕ บริษัท แองโกลเอเชียโปรเจกส์ แอนด์ เอ็นจิเนียริง จำกัด เจ้าหนี้รายที่ ๔๗ และบริษัท ชูต เคมี (ไทย) จำกัด เจ้าหนี้รายที่ ๓๕ ซึ่งได้รับการจัดกลุ่มให้อยู่ในประเภทเจ้าหนี้การค้า ได้ยื่นคำร้องคัดค้านแผนและโต้แย้งว่า พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ มาตรา ๕๐/๕๖ และมาตรา ๕๐/๕๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘ สรุปใจความตามคำร้องได้ว่า

แผนฟื้นฟูกิจการมีการกำหนดหลักเกณฑ์การชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ทั้งปวงแตกต่างกัน เช่น เจ้าหนี้ทางการเงินผู้ไม่มีหลักประกันมีความได้เปรียบในการได้รับชำระหนี้มากกว่าเจ้าหนี้ทางการค้า โดยจะได้รับชำระหนี้ในส่วนของเงินต้นเต็มจำนวน แม้จะเป็นการผ่อนชำระโดยขยายเวลาออกไป ก็ยังมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยจากเงินต้นนั้น ขณะที่เจ้าหนี้ทางการค้าได้รับชำระหนี้เพียงร้อยละ ๑๐ ของจำนวนเงินที่ขอชำระ อันเป็นข้อปฏิบัติที่ผู้ทำแผนเลือกใช้กับเจ้าหนี้ทางการค้าประเภทเดียว แต่ไม่มีข้อกำหนดเช่นนี้กับเจ้าหนี้กลุ่มอื่น มาตรา ๕๐/๕๖ ก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมของผู้ทำแผน ในลักษณะให้สิทธิประโยชน์แก่เจ้าหนี้กลุ่มอื่นมากกว่าเจ้าหนี้ในกลุ่มการค้า และทำให้เจ้าหนี้ทั้งหลายมีสิทธิไม่เท่าเทียมกันกล่าวคือ เจ้าหนี้ที่มีจำนวนหนี้มากแม้จะมีเพียง ๑ หรือ ๒ ราย ก็สามารถมีมติพิเศษได้ ขณะที่เจ้าหนี้ที่มีหนี้จำนวนน้อยกลับถูกจำกัดสิทธิโดยปริยาย นอกจากนี้ การที่มาตรา ๕๐/๕๘ บัญญัติให้ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน เมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่า แผนมีรายการครบถ้วน และข้อเสนอในแผนนั้นปฏิบัติต่อเจ้าหนี้กลุ่มเดียวกันอย่างเท่าเทียมกัน เป็นการจำกัดอำนาจในการพิจารณาและใช้ดุลยพินิจของศาล คือศาลต้องมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนถ้าแผนมีรายการครบถ้วน โดยไม่เปิดโอกาสให้ศาลได้ใช้ดุลยพินิจหรือสอบสวนข้อเท็จจริงจากผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ ทำให้ศาลไม่อาจพิจารณาให้เกิดความเป็นธรรมกับเจ้าหนี้ที่มีจำนวนมากกว่าแต่มีมูลหนี้น้อยกว่า ทั้งที่มาตรา ๕๐/๕๒ ทวิ กำหนดให้มีการแบ่งเจ้าหนี้เป็นกลุ่มยังเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ทำแผนเลือกปฏิบัติที่จะชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้แต่ละกลุ่มไม่เท่าเทียมกัน การจำกัดสิทธิของเจ้าหนี้รายย่อยในการที่จะได้รับชำระหนี้ ก่อให้เกิดการจำกัดสิทธิของบุคคลและมีการเลือกปฏิบัติกับบุคคลต่างกัน มาตรา ๕๐/๕๖ และมาตรา ๕๐/๕๘ จึงขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘

บริษัท ไทยบาวเออร์ จำกัด ลูกหนี้ ผู้ขอฟื้นฟูกิจการ คัดค้านคำโต้แย้งของผู้ร้องซึ่งเป็นเจ้าหนี้ในคดีของศาลล้มละลายกลาง

คำร้องที่สาม เป็นคำร้องในคดีของศาลล้มละลายกลาง คดีล้มละลาย (ฟื้นฟูกิจการ) หมายเลขแดงที่ ๕๑๒/๒๕๕๓ บริษัท มีเดีย ออฟ มีเดียส์ จำกัด (มหาชน) ผู้ร้องขอเนื่องจากลูกหนี้ผู้ร้องขอประกอบธุรกิจประเภทผลิตและจัดรายการโทรทัศน์และสื่อทุกประเภท ประสบปัญหาด้านการเงิน และมีหนี้สินล้นพ้นตัวเพราะมีสินทรัพย์ไม่พอกับหนี้สิน โดยมีหนี้สินเป็นจำนวนแน่นอนที่ค้างชำระแก่เจ้าหนี้ทั้งหมดจำนวนเงิน ๘๕๕,๑๖๐,๕๓๖ บาท ลูกหนี้เห็นว่ามิชอบที่จะฟื้นฟูกิจการได้ จึงยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการของบริษัท มีเดีย ออฟ มีเดียส์ จำกัด (มหาชน) ต่อศาลล้มละลายกลาง ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์แก่เจ้าหนี้ทั้งปวง ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ ให้ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ โดยตั้งบริษัท มีเดีย ออฟ มีเดียส์ จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ทำแผน

ก่อนที่ศาลล้มละลายกลางจะมีคำสั่งเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบด้วยแผน ผู้ร้อง ก็ออกลงทุนรวมแกมมาแคปปิตอล ฯ เจ้าหนี้รายที่ ๑๕๒ ได้ยื่นคำร้องคัดค้านแผน และได้แย้งว่าพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ มาตรา ๕๐/๔๖ และมาตรา ๕๐/๕๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘ สรุปใจความตามคำร้องได้ว่า

การทำแผนของบริษัทลูกหนี้ดังกล่าว ผู้ทำแผนได้จัดให้ผู้ร้องเป็นเจ้าหนี้กลุ่มที่ ๑๒ โดยแยกออกจากเจ้าหนี้กลุ่มสถาบันการเงิน และจัดสรรให้รับชำระหนี้โดยไม่เป็นธรรมด้วยการตั้งสมมติฐานเองว่า ลูกหนี้มีภาระต้องรับผิดชอบต่อผู้ร้องเพียงร้อยละ ๓๑.๓ ของเงินต้น อีกทั้งยังปรับโครงสร้างหนี้ภายหลังจากตั้งสมมติฐาน โดยปลดหนี้่อกร้อยละ ๒๕ จะทำให้เจ้าหนี้ (ผู้ร้อง) มีสิทธิได้รับชำระหนี้คืนประมาณ ๖ ล้านบาทเศษ จึงเป็นการจงใจทำแผนเพื่อเอาเปรียบผู้ร้อง ซึ่งได้รับโอนสินทรัพย์ สินเชื่อ ธุรกิจ จากบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ พารา จำกัด (มหาชน) บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ธนนคร จำกัด และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ธนไทย จำกัด เจ้าหนี้ของบริษัท มีเดีย ออฟ มีเดียส์ จำกัด (มหาชน) เมื่อผู้ร้องได้รับโอนทั้งสิทธิ หน้าที่ ของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ทั้ง ๓ แห่งแล้ว จึงเป็นเจ้าหนี้กลุ่มสถาบันการเงินสมควรจัดอยู่ในกลุ่มเจ้าหนี้กลุ่มที่ ๘ (กลุ่มเจ้าหนี้สถาบันการเงินที่ไม่มีหลักประกัน) ควรได้รับการชำระหนี้เช่นเดียวกับเจ้าหนี้กลุ่มที่ ๘ คือได้รับชำระหนี้ภายหลังปรับโครงสร้างหนี้ร้อยละ ๗๕ การจัดผู้ร้องให้เป็นเจ้าหนี้กลุ่มที่ ๑๒ ทำให้ต้องเสียเปรียบไม่ได้รับความเป็นธรรม เป็นการเลือกปฏิบัติต่อเจ้าหนี้โดยไม่เป็นธรรม และไม่สุจริตต่อเจ้าหนี้ เป็นการกระทำที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง อีกทั้งมติของเจ้าหนี้ในที่ประชุมฟื้นฟูกิจการไม่ชอบด้วยกฎหมาย และแผนไม่ชอบด้วยกฎหมาย การที่ที่ประชุมเห็นชอบกับแผนนั้น เป็นไปโดยอาศัยจำนวนหนี้จำนวนมากของเจ้าหนี้รายใหญ่บางส่วน เข้าบังคับ และเอาเปรียบเจ้าหนี้ที่เป็นรายย่อยอื่น แต่ไม่สามารถแก้ไขแผนได้เนื่องจากขาดคะแนนเสียงสนับสนุน ตามมาตรา ๕๐/๔๖ และมาตรา ๕๐/๕๘ ทำให้แผนฟื้นฟูกิจการผ่านความเห็นชอบจากที่ประชุมเจ้าหนี้รายใหญ่เพียงไม่กี่ราย มาตรา ๕๐/๔๖ และมาตรา ๕๐/๕๘ จึงขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘ เพราะบทบัญญัติดังกล่าวเปิดโอกาสให้มีการจำกัดสิทธิของบุคคล และมีการเลือกปฏิบัติต่อบุคคลต่างกัน โดยไม่ได้คุ้มครองขอบเขตแห่งสิทธิของบุคคล

บริษัท มีเดีย ออฟ มีเดียส์ จำกัด (มหาชน) ลูกหนี้ผู้ขอฟื้นฟูกิจการ คัดค้านคำโต้แย้งของผู้ร้อง

ศาลล้มละลายกลางเห็นว่า กรณีตามคำร้องทั้งสามเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ จึงให้รอฟังคำสั่งพิจารณาแผนไว้ชั่วคราว และส่งคำร้องของผู้ร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖๔

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า ปัญหาที่เจ้าหน้าที่ (ผู้ร้อง) ในคดีล้มละลาย (พื้นฟูกิจการ) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยเป็นอย่างเดียวกัน จึงให้รวมพิจารณาเข้าด้วยกัน

คดีมีปัญหาที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาวินิจฉัยเบื้องต้นมีว่า ศาลรัฐธรรมนูญจะรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖๔ หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะให้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย บังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติ มาตรา ๖ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้นให้ศาลรอการพิจารณา พิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย” และวรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่าคำโต้แย้งของคู่ความตามวรรคหนึ่งไม่เป็น สาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลรัฐธรรมนูญจะไม่รับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้” รวมทั้ง มาตรา ๖ บัญญัติว่า “รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้”

พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีตามคำร้องทั้งสาม เจ้าหน้าที่ในคดีล้มละลาย (พื้นฟูกิจการ) คดีหมายเลขแดงที่ ๖๕๘/๒๕๕๓ ที่ พ. ๒๗/๒๕๕๓ และที่ ๕๑๒/๒๕๕๓ ของศาลล้มละลายกลาง โต้แย้งว่า พระราชบัญญัติล้มละลาย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕๐/๔๖ และมาตรา ๕๐/๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เมื่อศาลล้มละลายกลางส่งคำโต้แย้งดังกล่าวมาเพื่อศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา วินิจฉัย และศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่าคำโต้แย้งดังกล่าวของคู่ความในคดีล้มละลาย (พื้นฟูกิจการ) เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญจึงรับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ได้

พิจารณาคำร้อง คำคัดค้านของลูกหนี้และผู้ทำแผน ปัญหาที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณา วินิจฉัยมีว่า พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ และที่แก้ไข (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ กับ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๐/๔๖ และมาตรา ๕๐/๕๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘ หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่าปัญหาดังกล่าว ศาลรัฐธรรมนูญและผู้ทำคำวินิจฉัยมีคำวินิจฉัยที่ ๓๕ - ๓๖ / ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ แล้วว่า พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๐/๔๖ และมาตรา ๕๐/๕๘ เป็นบทบัญญัติที่ไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕

และมาตรา ๔๘ เพราะเป็นการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินที่อยู่ในขอบเขตของรัฐธรรมนุญ และไม่กระทบ
กระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิเจ้าหนี้ที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันต่างได้รับการปฏิบัติโดยทัดเทียมกัน และ
ไม่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องสถานะของบุคคล
ตามรัฐธรรมนุญ มาตรา ๓๐ มาตรา ๕๐/๔๖ และมาตรา ๕๐/๕๘ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนุญ
มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘ จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยปัญหาตามคำร้องทั้งสามซ้ำอีก

จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง

นายปรีชา เถลิมวณิชย์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ